

Goed doen moet hout snijden

Voor de oppervlakkige beschouwer voldoet Stichting Sluyterman van Loo moeiteloos aan het archetypische beeld van een adellijk vermogensfonds dat met regenteske grootmoedigheid de minder bedeelden ondersteunt. De sjeke buitenplaats Akerendam in Beverwijk lijkt het plaatje te completeren, maar schijn bedriegt. Secretaris-directeur Koeno Sluyterman van Loo is een bestuurder die de stichting transformeerde tot een transparant, modern en vooral pro-actief stimuleringsfonds voor ouderenprojecten. Het is beslist geen toeval dat zijn stichting vorig jaar de Transparant Prijs voor het beste jaarverslag bij de vermogensfondsen in ontvangst mocht nemen. "Als particulier fonds kun je je nek uitsteken. Risico's nemen." **Door Edwin Venema**

Uw fonds heeft afgelopen jaar in de categorie vermogensfondsen van PWC's Transparant Prijs de eerste prijs gewonnen voor het beste jaarverslag. Transparantie staat bij u dus hoog in het vaandel, maar dat geldt zeker niet voor elk vermogensfonds. "Ieder fonds maakt daarin zijn eigen afweging. Mijn persoonlijke opvatting hierover is dat vermogensfondsen weliswaar over privaat geld beschikken, maar het is ook afgezonderd geld: het is niet meer van de gever. De gever heeft het overgedragen aan een fonds en dat fonds heeft een maatschappelijke bestemming. Waarom zou je dan niet tegen de maatschappij zeggen: dit zijn we en dit is wat we doen? We hebben de maatschappij ook nodig. Als ik even naar ons fonds kijk: organisaties die zich met ouderen bezighouden hebben wij nodig om ons beleid vorm te kunnen geven. Wat is er logischer dan voor die organisaties duidelijk te maken waarmee je bezig bent en waarvoor ze bij je aan kunnen kloppen? Het is voor mij zo logisch dat ik er eigenlijk geen woorden aan vuil hoeft te maken."

In de VS is transparantie en zelfs een bestedingsverplichting een keiharde voorwaarde voor fiscaliteiten. Wordt deze discussie in kringen van Nederlandse vermogensfondsen vermeden? "In FIN-verband wordt hier natuurlijk over gepraat, maar ik denk niet dat hierover bij individuele vermogensfondsen zo macro gedacht wordt. Ik zit zelf in het bestuur van een klein fonds, dat jaarlijks zeventig mille te besteden heeft. En zo zijn er vele van dit soort fondsen in Nederland. Die zeggen: 'Als we zo naar buiten treden, dan krijgen we zoveel aanvragen dat wij dat niet kunnen verwerken of betalen'. Een klein fonds is daar helemaal niet op berekend; heeft niet het apparaat om zoiets aan te kunnen."

Maar is dit niet de prijs van transparantie? "Deze medaille kent twee zijden. Stichting Sluyterman van Loo maakt via haar jaarverslag en website goed duidelijk wat wij niet zijn. Dat maakt dat aanvragen over het algemeen redelijk gericht zijn en dat het aantal afwijzingen dus redelijk beperkt blijft. Bovendien krijg je dankzij je naamsbekendheid ook aanvragen die je anders niet zou krijgen, en dat kan ook heel interessant en verrijkend zijn. Je kunt het dus enigszins sturen. Anderzijds kan ik me voorstellen dat als je een ton per jaar te besteden hebt - en laten we voor het gemak zeggen dat het dan om tien projecten gaat - en je twintig verzoeken krijgt, je er dus tien moet afwijzen. Als je het venster openzet met de publicatie van een jaarverslag en een website, krijg je in plaats van twintig aanvragen er misschien wel tachtig. Een feit blijft echter dat je er nog steeds maar tien kunt honoreren. Dat geeft een hoop rompslomp."

Het hoeft dus geen verarming te zijn. "Nee, maar ik heb wel veel begrip en gevoel voor die kleinere fondsen die niet zo nadrukkelijk de tamtam beroeren."

Welke effect had het winnen van de Transparantprijs op uw organisatie? "Wij hebben de nodige complimenten gekregen, maar zijn gewoon overgegaan tot de orde van de dag. Het heeft niet tot een hausse van aanvragen geleid. De Transparant Prijs is in de fondsenwereld intussen wel bekend, maar onze doelgroepen - de ouderen en ouderenorganisaties - kennen die hele prijs niet. Bestuur en staf zijn er natuurlijk heel blij mee. Het is vooral een markeringspunt in onze bestuursgeschiedenis."

Raadt u andere vermogensfondsen aan mee te doen? Of anders geformuleerd: zijn er redenen om niet mee te doen? "Nee. Meedoen! Het is een wedstrijd zonder verliezers: je krijgt gratis een deskundig juryrapport waarmee je als organisatie je voordeel kunt doen. Wij hebben er in elk geval wel veel aan gehad."

Wat is in uw visie de kerntaak van een vermogensfonds? Waartoe bent u op aarde? "Het begint altijd met persoonlijke gedrevenheid. Iemand heeft een maatschappelijk probleem gesignaleerd; heeft zich daar druk over gemaakt en wil daar verbetering in aanbrengen. Bij leven of daarna. Dat is de kern. Zo begon het altijd en zo begint het ook altijd, want er worden nog steeds nieuwe fondsen opgericht. Als particulier fonds ben je heel flexibel. Uiteraard zijn er de grenzen van je statutaire doelstelling, maar meestal zijn die vrij ruim geformuleerd. Kijk naar dit huis van Stichting Sluyterman van Loo: de buitenplaats Akerendam. Het werd in 1916 door de oprichtsters van ons fonds bestemd voor de huisvesting en verpleging van oude, ongetrouwde dames. Dat is nu geen issue meer. Maar in die tijd was dat een kleine bijdrage aan een heel groot probleem. Want er waren heel wat van dat soort dames."

"Als particulier fonds kun je risico's nemen, je nek uitsteken. Veel meer dan bijvoorbeeld een overheid die altijd het principe van 'gelijke monniken, gelijke kappen' hanteert: dat is eigen aan wat gemeenschapsheld vermag. Wij hoeven dat niet. Wij kunnen ons vertrouwen in een plan uitspreken en het gewoon proberen. Je ziet dat steeds meer fondsen dat ook doen, op verschillende manieren. Soms door een bedrag te geven, soms door te coachen. Maar het gaat altijd om risico durven nemen. Het is niet voor niks dat de FIN (de koepel van vermogensfondsen, red.) in het najaar een symposium wijdt aan de relatie tussen fondsen en overheden. We merken dat er weinig contact is. En als dat al het geval is, meestal op lokaal niveau. Dat is jammer, want wij kunnen laten zien wat wel en niet werkt en aan de overheid vragen: rol dit verder uit."

Is het contact tussen vermogensfondsen en overheid sowieso niet een traditioneel moeizame? In het verleden heeft de overheid nog wel eens een greep in de kas van fondsen ►

gedaan. Daar word je wel kopschuw van. “Ik weet niet of dat contact ‘moeizaam’ is. Wij hebben domweg geen contact. Ik ben van nature niet wantrouwend, maar dat betekent niet dat ik naïef ben. Je moet wel open kaart spelen en goed opletten. Maar meer nog moet je uitgaan van eigen kracht. Het gaat er niet om dat wij de gaten vullen die de overheid laat vallen, maar dat wij zelf op zoek gaan naar leemtes en proberen dan later eventueel de overheid zover te krijgen dat zij mee gaat doen.”

Toch zullen er discussies blijven over de rolverdeling. “Dat is inderdaad zo. Vooral omdat de scheidslijn lang niet altijd scherp is. Bij een projectbeoordeling wordt door een fonds vaak de vraag gesteld: waarom doet de overheid dit niet? Moet dit project niet uit de collectieve middelen gefinancierd worden? Kijk ik naar ons fonds, dan hebben we het over de AWBZ-pot waaruit zorg voor ouderen wordt gefinancierd. Moeten wij een aanvraag van een zorginstelling voor bijvoorbeeld de inrichting van een algemene ruimte om deze reden dus afwijzen? Je zou toch zeggen van wel, want sommige zorginstellingen lukt het wél om zo’n ruimte uit de AWBZ te financieren. Ik ken dus fondsen die per definitie niets geven aan AWBZ-gefinancierde organisaties. Dat gaat ons te ver. Er kan namelijk een heel goede reden zijn waarom een instelling een andere prioritering hanteert voor de middelenverdeling. Het is geen zwart-wit-kwestie wat ons betreft.”

Maar er is toch de vrees voor substitutiegedrag van de overheid: als particuliere fondsen iets doen, kan de overheid het laten? “Het zou inderdaad kunnen gebeuren. Toch ben ik er niet zo bang voor, want dan zou je ervan uitgaan dat dit bewust beleid is. Laat ik dit toelichten met een voorbeeld. Wij werken samen met Stichting RCOAK - een 400 jaar oud Amsterdams fonds - aan een geheel nieuwe opzet in de wereld van vermogensfondsen. Wij hebben namelijk geconstateerd dat het activiteitenaanbod voor ouderen die in een zorginstelling wonen of die in de wijk bediend worden door zorgverleners veel te wensen overlaat. Er gebeurt, goedbedoeld, wel veel - denk aan de bingo - maar echt zinvolle

activiteiten, die je vroeger ook wilde doen, die krijg je als oudere niet in voldoende mate aangeboden. Het wordt in ieder geval niet gevraagd. Dat is een kwestie van prioriteit maar ook van geld binnen zorginstellingen. Wij hebben samen met Stichting RCOAK vele gesprekken gevoerd met raden van bestuur van zorginstellingen. Zij erkennen allemaal het probleem. Om dat op te lossen moet er niet alleen een draai in denken en mentaliteit komen, maar er moet ook een geldstroom op gang komen. Van de overheid valt hier weinig te verwachten. Sterker nog: de AWBZ wordt alleen maar schraler. De fondsen kunnen het ook niet, want we praten over 2.000 zorglocaties, die ook nog eens ieder een paar duizend ouderen in de wijk bedienen. Onze aanpak: zorginstellingen gaan, gecoached door een professionele fondsenwerver, lokaal fondsen werven voor een Gouden Dagen Programma. Dat geld wordt gebruikt om extra activiteiten voor de bewoners te gaan organiseren. Onze beide fondsen verdubbelen die opbrengst de eerste drie jaren voor de vliegwielerwerking. Na die periode moet dat een zelfstandige geldstroom zijn geworden die zich in stand kan houden en kan verbreden. Op dit moment wordt deze aanpak getest in een pilot met zes verzorgingshuizen.

Natuurlijk kan een zorginstelling zich afvragen of het wel verstandig is om hieraan mee te doen. Want als dit goed gaat lopen en er komt een substantiële geldstroom op gang, gaat de overheid dan niet denken ‘er kan nog wel een plakje van die AWBZ af’? Toch zijn de zes instellingen die aan deze pilot meedoen daar niet bang voor. Als dit landelijk uitgerold gaat worden na de pilotfase, dan moeten we misschien wel een keertje met het Rijk om tafel gaan zitten. Maar laten we de zaken ook in proportie bezien: uiteindelijk gaat het, afgezet tegen de budgetten die met ouderenzorg gemoeid zijn, toch om een relatief klein bedrag.”

Het ‘verdubbelingsprincipe’ is een goed voorbeeld van de hefboomwerking die vooral vermogensfondsen kunnen bewerkstelligen? “Ja. Met ons geld prikkelen wij anderen om geld op te halen. Je stimuleert mensen enorm in beweging te komen.”

Vermogensfondsen als aanjagers, niet als spaarpotten. Is dit een trend? “Laat ik voor ons fonds spreken. Onze middelen zijn eindig. Zijn ze altijd geweest en duidelijker dan ooit, zoals we in deze crisis hebben gemerkt. Die is ook aan ons fonds niet voorbijgegaan. We zijn eigenlijk als charitatief fonds pas sinds 2000 bezig. Daarvoor hielden we ons uitsluitend bezig met het bieden van huisvesting. We bestaan al sinds 1916, maar deze manier van werken hanteren we pas een kleine tien jaar. In het begin is er geen sprake van dat je je budget opmaakt, want men kent je niet. Nu lopen we vol. Dat wil zeggen dat we te maken gaan krijgen met schaarste van onze middelen: we moeten echt gaan nadenken, niet alleen over de aard en kwaliteit van de

projecten die wij ondersteunen, maar ook over de beperktheid van ons budget. Zo groot zijn we namelijk ook weer niet. Twee miljoen per jaar is veel geld, maar ook niet zo veel als je kijkt hoe groot de doelgroep is waarvoor we werken. Je wilt niet zo vaak nee zeggen. Je wilt meer doen omdat er zoveel op je afkomt. Dat betekent dat je keuzes moet gaan maken. En samenwerken. Dat doen we door - zoals veel fondsen - met co-financiering te werken en door, zoals gezegd, verdubbelingsacties te houden. Plat gezegd: geld creëren door een worst voor te houden.”

“Binnen ons bestuur moeten wij dit nog uitgebreid bespreken, en de uitkomst is nog volledig open: moeten wij altijd wel geld geven? Als je het geeft, ben je het kwijt. Moet je niet in bepaalde situaties geld gaan uitlenen? Misschien zijn sommige organisaties daar ook heel erg mee geholpen. Of moet je direct investeren in de eigen doelgroep, zoals nu Fonds 1818 begint te doen (mission related investment). Eigenlijk hebben wij dat zelf in de jaren zeventig al gedaan met een groot complex seniorenwoningen naast ons terrein. Door ons gebouwd en ons eigendom, gesticht met eigen vermogen, met 114 appartementen. Wij krijgen daar een huur voor terug tegen een rendement wat je uit vermogensbeheeroverwegingen niet zou nastreven, want te laag. Dit is echter ook niet gezien als een belegging, maar als een investering binnen het kader van onze doelstelling. Dus er zit een duidelijk sociaal element in: deze mensen wonen daar op een prettige manier tegen een aantrekkelijke prijs in een beschermde omgeving.”

Hoe rekbaar zijn de doelstellingen? Veel oudere fondsen zijn gesticht voor problemen die allang niet meer bestaan. Uw eigen fonds is daar een voorbeeld van? “Daar is men in vermogensfondsenkringen druk mee bezig. Elk tijdsgewricht kent zijn eigen problemen en heeft zijn eigen generatie bestuurders. Iedereen wil iets met zijn stichting doen. De noden veranderen. Wij zouden nu inderdaad geen tehuizen meer volkrijgen met oudere ongetrouwde, protestantse dames van onbesproken gedrag. Die vrouwen hebben ons ook niet meer nodig, als ze er al zijn. Dus je moet met de tijd mee. De oprichtsters waren kinderen van hun tijd. Als ze nu zouden hebben geleefd, en ze zouden hetzelfde kapitaal hebben gehad, zouden ze iets totaal anders hebben bedacht. Misschien wel voor dezelfde doelgroep. Zo moet je steeds denken. Vanuit het heden terugkoppelen naar de oorspronkelijke oprichters, al heb je die nooit persoonlijk gekend.”

Fundamentele beleidsdiscussies zijn dus onontbeerlijk, maar worden ze wel gevoerd? “Wij hebben elk jaar met ons bestuur een stevige beleidsdiscussie: daar trekken we een hele middag voor uit. Onze vragen: moeten we zo doorgaan? Welke veranderingen zijn er in ons arbeidsveld?

Mr. Koeno Sluyterman van Loo (1953) heeft in diverse managementfuncties gewerkt voor Nederlandse culturele organisaties, aanvankelijk in de muzieksector, later op het gebied van monumentenzorg en cultuurbehoud. Sinds 2001 stelt hij zich volledig ten dienste van de charitatieve sector. Als secretaris-directeur van Fonds Sluyterman van Loo heeft hij eraan bijgedragen dat deze stichting zich transformeerde tot een proactieve en transparante organisatie, die op een vernieuwende wijze vorm geeft aan het oude begrip filantropie. Daarnaast vervult hij een aantal bestuursfuncties, onder meer bij de FIN, en adviseert hij fondsbesturen bij het ontwikkelen van beleid.

Stichting Sluyterman van Loo bevordert het welbevinden van ouderen in Nederland en op de Nederlandse Antillen en Aruba. De stichting ondersteunt initiatieven en projecten die zich o.a. richten op versterking van zelfredzaamheid, behoud van autonomie en waardigheid en zingeving. Ook draagt zij bij aan toegepast sociaalwetenschappelijk onderzoek, ondermeer door de Sluyterman van Loo Leerstoel aan de VU. Het totaal eigen vermogen bedroeg eind 2008 € 54 mln (in 2007: € 69,5 mln.). Het budget voor projectbestedingen en subsidies (excl. kosten) was in 2008 € 2,3 mln (in 2007: € 1,9 mln.). Meer informatie op: www.stsvl.nl

Het gaat altijd om risico durven nemen.

Huis Akerendam te Beverwijk, kantoor van Stichting Sluyterman van Loo Foto: M. van Heek

Wij krijgen van sommige collega-fondsen de opmerking: 'Dat is een goed idee, zulke regelmatige beleidssessies. Moeten wij ook eens gaan doen!' Wat mij betreft hoeft het ook niet ieder jaar, maar dan toch ten minste eens in de drie á vier jaar."

U benadrukt dat samenwerken heel belangrijk is om je doelstellingen te bereiken. Zou dat ook tot fusies kunnen leiden? Of is de eigenheid van elk fonds daarvoor een te groot goed? "In Rotterdam heb je Fondsen aan de Maas: daar hebben ze het aangedurfd om het vermogen van een aantal kleinere fondsen gezamenlijk te beleggen. Elke deelnemend fonds heeft in dat gezamenlijke vermogen een participatie. Heb ik bewondering voor. Als ik kijk naar fondsen met wie wij veel samenwerken, dan zie je dat er overeenkomsten zijn en soms overlappings op projecten die je financiert, maar de verschillen zijn vaak nóg interessanter. Ook voor de organisaties die geld zoeken. Fusies of schaalvergrotingen geven voor hen ook een verschraving: in plaats van bijvoorbeeld bij acht fondsen steun te vragen, kun je dan nog maar bij één fonds terecht. En als je nee hebt, heb je in wezen acht keer nee. Dus grootschalige fusies zie ik niet zo zitten. Wat niet wegneemt dat een fusie in sommige gevallen best het overwegen waard zou kunnen zijn."

"Weet u wat het leuke van vermogensfondsen is? Wij zijn geen concurrenten van elkaar. Als je het sec economisch bekijkt wel natuurlijk - daarbij concurreren wij niet op geld maar op projecten - maar ik merk ook bij de collega's: het gaat ons om de doelstelling. En als ik me weer even tot de ouderenzorg beperk, dan is er een x-aantal projecten dat ik graag doorspeel aan collega's. Die hou ik niet voor mezelf. Je doet het samen. En dat 'samen' gaat helemaal op netwerkbasis. Daar ligt geen enkele formele overeenkomst aan ten grondslag. Het gaat dus op basis van vertrouwen. Ik ken geen sector waar dat zo goed kan als in die van de vermogensfondsen. Je wordt niet belazerd:

er wordt verder gekeken dan het belang van jouw eigen fonds en dat vind ik heel bijzonder. Als je op deze manier zoveel kunt bereiken, is de noodzaak tot fusie gering. Wel kun je natuurlijk eens gaan kijken of je back office-activiteiten en -kosten met elkaar zou kunnen delen."

Samenwerken betekent ook noodzaak om regie te voeren. Wie doet dat? Hoe gaat dat? "Wij komen met ons eigen fonds een paar keer per jaar samen met een groep fondsen die zich met ouderen bezighouden. Die groep heeft sinds kort een gezamenlijke website (www.fondsenvoorouderen.nl), een portal met een beslisboom waardoor je als aanvrager uiteindelijk bij de individuele fondsen uitkomt. Deze site doet verder niets anders dan aanvragen voorselecteren, maar ik vind het al heel mooi dat we dat met acht fondsen voor elkaar hebben gekregen."

"Naar buiten treden" lijkt toch niet een kernkwaliteit van vermogensfondsen. Hoe wordt kennis over de effectiviteit van een bepaalde aanpak gedeeld? "In de dagelijkse praktijk wordt kennis onderling veelvuldig uitgewisseld. Naar buiten treden, daar ligt in het algemeen ruimte voor verbetering. Mijn fonds is daar wel actief in via onze thematische subsidieprogramma's. We hebben dat drie keer gedaan: we bedenken een thema in overleg met deskundigen, zetten dat thema - bijvoorbeeld 'eenzaamheid' - uit in de markt; projectaanvragen worden geëntameerd, waarna een strenge selectie volgt. We halen de krenten uit de pap. Dus geen co-financiering. Doen we helemaal zelf en we laten op die projecten een effectenstudie doen. Die publiceren we en daar houden we een congres over. Op die manier komen de verzamelde ervaringen extern beschikbaar. Vooral ook omdat je erachter komt wat wél en wat niet werkt. Het programma rond eenzaamheid zijn we zes jaar geleden gestart, maar het is nog altijd zeer actueel. Wij hebben achttien projecten gefinancierd en een onderzoeksbureau (het Demografisch Instituut in Den Haag) de vergelijkende effectenstudie laten doen. De conclusies waren zeer inzichtgevend: slechts twee van de achttien projecten hadden aantoonbaar bijgedragen aan het verminderen van de eenzaamheid. Twee projecten hadden daarentegen bijgedragen aan verméêrden van de eenzaamheidsgevoelens, vooral doordat ouderen geconfronteerd werden met hun eenzaamheid. We hebben alle resultaten goed laten analyseren en vervolgens een brochure gemaakt met alle do's en don'ts waaraan je moet denken voordat je een project gaat starten met als doel de eenzaamheid te verminderen. Die folder wordt nog dagelijks opgevraagd."

Voor de vermogensfondsen lijken door de crisis relatief het zwaarst getroffen: u refereerde er al aan. Stichting Sluyterman van Loo had toch niet al haar beleggingseieren in één mandje? "Nee, zeker niet in één mandje, maar wel zijn alle eieren geblutst. Drieëntwintig procent van ons vermogen is

vorig jaar verdampt. Dat is evident substantieel. Wij berekenen onze financiële ruimte op basis van total return. Dat wil zeggen dat we niet alleen kijken naar onze directe inkomsten uit dividend en rente, maar ook naar de ontwikkeling van het vermogen. Van die optelsom nemen we een bepaald percentage dat we aanwenden voor onze activiteiten en onze kosten. Door die manier van berekenen wordt ons budget behoorlijk getroffen. Er zijn natuurlijk ook fondsen die alleen maar hun rente en dividenden uitgeven. Daarvan zeg je in goede tijden: 'die geven veel te weinig uit'. Het vermogen groeit immers maar door. Maar in slechte tijden hebben ze minder pijn, want kunnen gewoon rente en dividend - if at all - blijven uitgeven."

Moet uw 'total return-beleid' dus heroverwogen worden? "Daarover gaan we binnenkort met elkaar praten. Sowieso zullen wij de uitgangspunten van ons beleggingsbeleid en ons uitgavenbeleid moeten herijken. Maar wellicht komen we tot de slotsom dat we doorgaan op de oude voet. Dan teren we maar een paar jaar in. We moeten veiligheidshalve echter ook ons vermogen zoveel mogelijk in stand houden met het oog op onze langetermijnverplichtingen. In dat geval zullen we onze uitgaven terug moeten schroeven."

Wat is het basisprincipe van het beleggingsbeleid van uw fonds? "Wij zien onszelf als perpetuele belegger: we hebben eigenlijk geen vaste beleggingshorizon. Dat neemt niet weg dat je van jaar tot jaar toch dingen moet kunnen doen. Om discussie elk jaar te vermijden over hoeveel wij mogen uitgeven, hebben we een systeem. Wij gaan op lange termijn uit van een gemiddelde total return van 6%. Hiervan wordt 2% gebruikt voor het waardevast houden van ons vermogen. En 4% kunnen we uitgeven aan onze doelstelling. Als je echter consequent blijft dan moet je zeggen dat je als gevolg van de crisis nu een kwartminder kan doen. Ik denk dat dit te ver gaat. We hebben het hier over een extreme dip in een lange lijn. Maar je moet het wel opvangen. We zullen dus deels in een principiële discussie komen en deels in een technische."

Laatste vraag: wat is uw grootste ambitie voor Stichting Sluyterman van Loo? "Ik denk in lange lijnen. Ik geloof in een organische ontwikkeling. De grootste ambitie voor ons fonds is om met minder geld meer te doen. Dat wil ik bereiken door dwarsverbanden en samenwerkingen te zoeken. Dus samen sterker te staan: dat klinkt wat populistisch, maar dat is wel de essentie." fm

Het begint altijd met persoonlijke gedrevenheid. Dat is de kern.